

Виходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (п'ятическіхъ святы) о 5-й год. поп. Литер додатокъ видається на п'ять місяцівъ, поєтствъ виходить по 2 печат архівъ ко южній 15-ї і поєтствомъ днівъ кожного місяця. Редакція і Адміністрація підъ № 44 улица Галицка. Рукописи звертаються лише на поєтстві застеженіе стечки печаткою, віз рукою „Надісланіе“ по 20 кр. а. в. Редакція неопечатаній польській б'є порта.

Представи і кімерати приймають: у Львовѣ Адміністрації „Діла“, у Відні Нааенштейн & Vogler, Wallstraße 10; M. Dukes, Neumergasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter & Co., Niedengasse 4. Въ Франкфурті М. Нааенштейн & Унтер, E. L. Danbe & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Ростові, Редакція „Кіевской Старини“ въ Ієвѣ, поєтова відьда і Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовська відьда, д. Раллі 9.

Доповняючі вибори до сойму

відбудуться въ дніахъ 27, 28 і 29 л. жовтня с. р. Насъ, Русинівъ, обходять безпосередно виборами толькъ въ двохъ місцяхъ: въ сельському округу Богородчани-Солотвино дні 27, і въ місті Станиславова дні 28 л. жовтня. Въ тихъ двохъ округахъ мусимо при виборахъ взяти живу участь, мусимо ставити своїхъ кандидатовъ.

Головна ї наша увага мусить бути звернена на сельський округъ Богородчани-Солотвино, округъ заселений самими Русинами, округъ, що числиється до лучшихъ для насъ округовъ виборчихъ на Подгір'ї.

При остаточнихъ загальнихъ виборахъ до сойму перешовъ бувъ вправдѣ староста, пок. Алекс. Лукасевичъ, одержавши навѣть значну більшість голосівъ (72 голоси противъ 33 голосівъ, що упали на кандидата руского комітету), але побѣда пок. Лукасевича мала свои, навѣть зовсімъ оправданій причини.

Разъ, що онъ, яко староста, найперший ц. к. політичний урядникъ въ повѣті, мавъ очевидно великий впливъ на селянъ-виборцівъ, особливо війтівъ; по другому, що контр-кандидатъ бувъ селянинъ, п. Олекса Барабашъ, господаръ зъ Старихъ Богородчанъ; по третьє, що, о сколько намъ звѣстно, мѣжъ самими Русинами въ выборчому округу не було однодушної згоды на поставленого кандидата, а де нема такої згоды і однодушности, тамъ въ цілій агітації передвиборча иде мілано і при самому актѣ выборчому виступають на ву розного рода конфузії.

Шо до предстоячихъ виборовъ въ округу Богородчани-Солотвино, то вже нинѣ можемо робити собѣ надїю бодай на лекшу боротьбу зъ кандидатомъ противної намъ сторони. О сколько сагають наші інформації, въ тѣмъ округу сімъ разомъ о кандидатурѣ ц. к. старости нема мовы. Але очевидно се ще не порука нашої удачи. При нинѣшній становищѣ въ краю боротьбы Русинівъ противъ южного, якого-небудь кандидата польского Центрального комітету, єсть двоє велими тажими, двоє, що потребує великої розагоди въ выборѣ кандидата, ревнихъ заходовъ самого кандидата, добре зъорганизованої акції

виборчої въ цілому округу і солідарності зложити і незнані які важкі труди для подготування побѣди вибраному кандидатові.

Досвѣдъ зъ виборовъ до сойму въ р. 1883 поучивъ насъ, що кандидатури селянъ нинѣ зовсімъ не удаються. Не будемо тутъ говорити о причинахъ того явища, а констатуємо толькъ фактъ. Народъ хоче мати своїми заступниками Русинівъ інтелигентныхъ. Ограчий то проявъ: б'є свѣдчить, що простолюдинъ нашъ по перше, знає дати цвіту інтелигенції чоловѣчої, а по друге, що б'ється повнимъ довѣріемъ отдає свою долю въ руки своїхъ, рускихъ інтелигентныхъ людей. Не сумніваємося отже, що въ округу Богородчани-Солотвино буде поставленый кандидатъ чоловѣкъ съ нашої інтелигентної верстиви.

Велика та рѣчъ — вибіръ кандидата. Велика, кажемо, не толькъ зъ уваги на дотичний округъ виборчий, але і зъ уваги на цілу нашу репрезентацію въ соймѣ. Патріоти наші мусягъ, выбираючи собѣ кандидата, конечно ставитися на то подвійне становище і старатися оба погодити съ собою. Часомъ буває се досить трудно, — але нинѣ, по столько сумніхъ досвѣдахъ і наукахъ, середъ такихъ серіозныхъ относінъ нашихъ, чей-же кождый пагріотъ рускій буде старатися приложить свої руки до переведенія такого — кандидата, который має і поважніе имъ та славу доброго патріота руского въ краю і посвѣдає вимоги до того, щобъ въ важніхъ справахъ трактованихъ на соймѣ бувъ годень висказати волю свого народу, взглянивъ своїхъ виборцівъ. Поставленіемъ такого кандидата і переведеніемъ его вибору заслужить собѣ округъ Богородчани-Солотвино на признанье і відчіність цвітою Русинівъ і теперішної нашої делегації становищо.

А поки-що ми звертаємося до нашихъ патріотівъ того округа, щобъ зарази починали організовуватися та консолідуватися і въ всѣхъ моментахъ акцій виборчої, почавши б'єсть правиборовъ а скончавши на актѣ выбору посла, одушевлено, неустранимо і въ згадку задокументували правдивий патріотизъ.

Вечірнімъ поїздомъ виправивсь я 8го р. серпня с. р. въ дорогу. Зробився вже зовсімъ старий вечір, поки мы всішли до Болочискъ. Тутъ уже треба було вибісти зъ австрійськихъ вагонівъ, а покінкъ дверника: „Вашъ паспортъ!“ при входѣ въ дворець зелізної дороги нагадавъ менѣ, що тутъ починається вашій живущій въоздухомъ, надивившися на вашій чудовій картини!“ Ось таке бажань вырвалось зъ моєї груди въ молодіжахъ, школакіхъ рокахъ, таке бажань проявлялось і у тихъ моїхъ товаришівъ, которымъ не розходилося толькъ о те, щобъ добути собѣ югідний прожитокъ.

Минули літга молоді, утихомірились давній бажань, вдоволити толькъ своїй фантазії, налюблуватися, напоїтися чудовими картинаами величезної природи карпатськихъ горъ. Досягли наїї славної бувальщины і старовини зродили юмість давніго — нове бажань, побачити овочії очіма край, де збереглись численній памятникі тисячелітньої минувшості, де розкинулися юміє сібікі колишнії слави руского народу...

Се нове бажань було, побігати на Україну, склонити золотоверхій Кіївъ, сю преславну мадеру рускихъ городівъ, попысти Дніпромъ Слов'янською, зв'ядти могилу безсмертного пророка Йосаїї України.

Се горяче бажань довелося менѣ наконець

и зрѣлості політичну! Тожъ въ имя Боже до праць!

Гімназія въ Чернівцяхъ,

Після справовдання дирекції представляєса гімназія въ Чернівцяхъ за шкільний р. 1884/5 въ слідуючомъ видѣ. Языкъ викладовий бувъ німецькій. Учениківъ було 697. Зъ тихъ записалося яко Німцівъ 369 учениківъ, Русини 115, Румуни 106, Поляки 99, Чехи 3, Мадаре 2, Великоросси 2, Греки 1. Греко-орієнталовъ було 176, римськихъ католиківъ 148, гр. кат. 50, брм. кат. 7, авгебурскої конфесії 6, гельветської 1, а жидівъ 309. На години релігії гр. орієнタルної съ ромунськимъ викладовимъ языкомъ ходило 123 учениківъ, съ рускимъ викладовимъ языкомъ 53 учениківъ.

Зъ справовдання сего виходить: 1) що підъ взглядомъ народності Русини обохъ въ роисповѣдань (т. є. гр. католицкого і орієнタルного) займають друге місце і числомъ перевищують Румунівъ. 2) Що въ Русинівъ училось релігії въ рідномъ языцѣ 103 учениківъ на 115, т. є., що 12 учениківъ зрумунілися. 3) Що жиды въ поважнімъ числѣ 309 учениківъ доставляли имовірно найбільшій контингентъ Німцівъ, которыхъ начислено ажъ 369. Якъ бы не та послѣдна обставина, то Русини въ проорієнタルії становили єще значній процентъ въ числѣ учениківъ черновецької гімназії, тымъ більше, що имовірно не всі Русини по роду записалися Русинами, а при системѣ романізації одна части зъ нихъ переписалася на Румунівъ.

Мимо всего того рускій языкъ яко предметъ есть въ гімназії дуже упослѣдженій і викладається въ кождой класѣ лишь въ двохъ годинахъ тижднію. Дуже цікавимъ есть кромѣ того фактъ, що сего языка учить п. Северинъ Білинкевичъ für Mathematik und Naturwissenschaften an Bürgerschulen approbirter Lehrer. На сю обставину могла бъ народна ради Черновецька звернути свою увагу і подбаги, що наука руского языка дostaлася въ руки літвіше квалифікованого учителя, а то тымъ більше, що теперішній учитель по-надъ свою

кваліфікацію въ нинѣшній гімназії мусить учили і языка старословенського. Наука польського языка (для 99 учениківъ) есть лишь предметомъ надъобовязковимъ.

Значеніе львівської вистави археологичної.

Хотя невеличко єсть вистава археологична у Львовѣ і хотіть въ меншої часті вистигти въ собѣ предметы археології а въ більшої етнографії, то мимо всего яко перша вистава сего рода, приособленна на окрій і безъ великихъ заходовъ та участі археологівъ рускихъ закордоннихъ, заслугує она не на немалу увагу. Подробнійшій описъ важнішихъ предметовъ спеціально рускої штуки подамо небавомъ нашимъ читателямъ. Нынѣ можемо нашихъ Землякъвъ лише захотити, щобъ виставу звиджували; жаль толькъ, що комітетъ не постарається досі о каталогъ такожъ въ рускому языцѣ, якъ то було первістно условлено.

Краківській „Czas“ і навѣтъ одна руска часопись, згадуючи про звездъ археологівъ, намагалися, розуміється кожда на овій способъ, съ дѣломъ науки насильно повязати політику. „Czas“ именно не подобалося то, що гр. Войтѣхъ Дѣдушицькій колькома наворотами на звездѣ промовлявъ по руски. Въ свой голові не може онъ помістити того зъявища, що гратъ, проживаючій на Русі, проговоривъ по руски въ городѣ князя Льва, въ присутності значного числа львівськихъ Русинівъ і при открытию виставки переважно рускої штуки въ старини. Єму дуже не люба така уступчивості гр. В. Дѣдушицького, підгур редомъ півбувала. Руске письмо зновъ іноніує звездови археологівъ якусь „згоду“ і то маєтъ на підставѣ, що тамъ-же третого дні зъ дуже поважніхъ рускихъ усть упали слова о мирій праці на поля науки.

Такъ „Czas“ якъ і дотична руска часопись не мають причини гібватися і положатися. На словахъ безъ фактівъ не встутили народы нѣколи въ політичній союзи і не мирилися ѿ собою. Тожъ і звездъ археологівъ не показавъ більше нічого надъ то, що въ науцѣ і длядвигненії науковій силы можуть хвилево звігти разомъ для більшого усіхъ. Надто показавъ звездъ, що шовинізмъ „Czas“-у і „станичакъ“

сповідніта сего року. Менѣ выпала конечна по треба до історичної роботи переглянути деякі акти въ центральному архівѣ кіевскому, і при цій нагодѣ легко можна було вдоволити і почесну розглянути згадану бажаню.

Вечірнімъ поїздомъ виправивсь я 8го р. серпня с. р. въ дорогу. Зробився вже зовсімъ старий вечір, поки мы всішли до Болочискъ. Тутъ уже треба було вибісти зъ австрійськихъ вагонівъ, а покінкъ дверника: „Вашъ паспортъ!“ при входѣ въ дворець зелізної дороги нагадавъ менѣ, що тутъ починається вашій живущій въоздухомъ, надивившися на вашій чудовій картини!“ Ось таке бажань вырвалось зъ моєї груди въ молодіжахъ, школакіхъ рокахъ, таке бажань проявлялось і у тихъ моїхъ товаришівъ, которымъ не розходилося толькъ о те, щобъ добути собѣ югідний прожитокъ.

Минули літга молоді, утихомірились давній бажань, вдоволити толькъ своїй фантазії, налюблуватися, напоїтися чудовими картинаами величезної природи карпатськихъ горъ. Досягли наїї славної бувальщины і старовини зродили юмість давніго — нове бажань, побачити овочії очіма край, де збереглись численній памятникі тисячелітньої минувшості, де розкинулися юміє сібікі колишнії слави руского народу...

Се нове бажань було, побігати на Україну, склонити золотоверхій Кіївъ, сю преславну мадеру рускихъ городівъ, попысти Дніпромъ Слов'янською, зв'ядти могилу безсмертного пророка Йосаїї України.

Се горяче бажань довелося менѣ наконець

паспортомъ, ставъ говорити по польські. Дознавшися, що я їду до Кієва, почавъ менѣ розказувати зъ своєї точки погляду про Кіївъ, его дістопамягності, а якъ вже почавъ на тему контрактівъ, такъ розвернувъ цілу картину шляхот скопія була. Онъ очевидчики уважавъ менѣ яко Поляка і передо мною чванивши спомінками давніми, якъ то колись шляхта звіхавшикою на контракти до Кієва шуміла і гуліла, якъ черезъ ніч програвала въ карты свое майдано, якъ червонцями сипала голірамъ за підстраженіе волою або виголеніе бороды. Їхъ то було бучно минувши періодъ мій товаришъ мимохідомъ до сумної тенерішності, а его оповѣдань про економічний упадокъ польської шляхти, про широкій розрѣсть жідівського поліпа въ російському царствѣ мимо кацацькихъ погромівъ і правителівъ осеніхъ мбръ, обвіяніе важкимъ жалімъ скоро перервалось. Та здається онъ уже такъ основово съ тымъ сумнімъ «станомъ безвыхідної зъ економічної руїни, що викуривши на борѣ колька цигаретъ уснувъ спокійно сномъ блаженнихъ».

Мене однакъ сонъ якось не брався а по котрійській дрімоті я зовсімъ розбудився, коли ледви що толькъ сіріло. Ми тоді вже розхідну стацію Жмеринку, зъ-откль одною залізною дорогою іде на півдніє въ Одесу, а друге въ цівінно-східну сторону до Кієва. Нашъ поїздъ звернувъ симъ другимъ шляхомъ а пробираючись верховими Богу, минаючи східній пограничій Подольської губернії і переїхавши на широкополій низи України. Філістії Подольськъ вже

ко декуда невеличкі дуброви або крилаті вѣтраки перерывали одностайність подорожі. Українські села наче-бъ соромились виїтити і показатися передъ лицемъ новоначеної культури розповідюваної силою пари. Зъ рѣдка толькъ наближалася поїздъ до невеличкіхъ мѣсточкъ, що здалека вже зарисувались на виднокругій величими бандитами церквами т

переѣхал по троих шляхтѣ поселеній на Русь, вѣдь о якбѣсь згода можнѣ Русанами а Поляками на зѣбѣдѣ никому и не смылося. Вирочимъ без-перечно такъ само наша рускія институціи „Ставроопагія“ и „Народныи Домъ“, якъ и деякіи монастырѣ та братствѣ церковнї и поодинокї людѣ не зрозумѣли выставы археологичной въ дусѣ якогось политичнаго акту, а просто покористувались нагодою, щобъ ширшої публицѣ подати можнѣсть подивляти хочь частину забутой свѣтлои отарини, и прислали на выставу то, що було підъ рукою.

До поѣздки Полякѣ въ Буда-Пештъ.

Рады и йскій Львова и Кракова высылаютъ на дніхъ грамоты подлки Мадярамъ за гостин-
ный пріемъ въ Буда-Пештъ польскихъ паломни-
ковъ. Се бувъ-бы послѣдний актъ маленькой и
уже нефортунной демонстраціи, на котру наші
сусѣды по недостатку другихъ способовъ здобу-
лися. Кроме того высылае Львовъ зъ скуднои
касы громадской ще 300 зр. на бѣдныхъ меш-
канцівъ Буда-Пешту. Якъ мало бы насть обхо-
дила поїздка поодинокихъ цѣкавыхъ людей на вы-
ставу мадяроку и мы противъ неи не мали-бъ нѣ
найменшого замѣту, то поїздка громадна, аран-
жована съ шумомъ и репрезенгаціями двохъ
престольныхъ городовъ Галичини посѣдае ажъ
издто богато кольориту политичногого, коли вже
не просту тенденцію, задемострувати въ ко-
растъ тыхъ международныхъ порядковъ, якій во-
длится нынѣ въ краяхъ короны св. Стефана. А
такъ якъ сї порядки оперти на расовой гегемоніи
елементу мадярскому надъ народами славянськи-
ми въ Угорщинѣ, то годъ не оказатьи, що мани-
фестація Поляковъ мусѣла дуже немило вразити
не только тамошнихъ Славянъ, але и всѣхъ, хто
по славянски думає и близшимъ своимъ бра-
тамъ бодай такого якъ Мадярамъ добра бажає.

Не дивоproto, что и одна часть польской
прасы, а именно праса закордонна, репрезенто-
вана „Кгај емъ“ петербургскимъ, поднесла Поля-
камъ галицкимъ докоръ за потоптанье славянь-
ского чувотва. На той тематъ высказавъ палом-
никамъ до Будапешту горку правду въ очи и
львовскій „Szczutek“. А коли зважимо, що оло-
вацкій часописи рбвино-жъ доръкають Полякамъ
за братанье съ ихъ гегемонами, та що подобній
голосы далися чуты и въ прасѣ хорватокой, то
остаточно прїдемо до пересвѣдченя, що поїздка
нашихъ судьдовъ до закарпатскихъ „братањковъ“
не нашла собѣ нѣгде нѣ найменшої симпатії.
Противно, она войшла въ грубу колизію съ нѣж-
нимъ чувствомъ братної любови, яку повинно
отчувати кожде серце Славянина до близшого
собѣ народу. Любовь та прокинулась нынѣ вже
всюды, де хочь крыхта славяньской крови пра-
витъ дѣлами славяньскихъ народовъ, а недоста-
токъ еи въ серцяхъ нашихъ судьдовъ есть вже
великимъ анахронизмомъ. Наші судьды не по-
винній конче підъ симъ взглядомъ наслѣдувати
Чехівъ, котрій зъ своеи поїздки до Пешту ба-
жали вытягнути простый матеріальний хосенъ,
а вѣрючи бѣльше въ свои силы не глядѣти про-
блематичного спасеня въ проблематичномъ и не-

На дво́рци зе́льзицъ (або якъ тамъ звутъ вокзалъ) ледво вспѣвъ я обогнatisь отъ напастли-
вой прислуги зъ гостинницъ, що мене обскочила
и вырываючи мой куферокъ на-впереймы захва-
лювала свои гостинницѣ. Я нагадавъ собѣ нашъ
Тернополь, въ котрому приїзжій мусить обганя-
тись отъ влѣзливон жидовы. Передъ дво́рцемъ
стояло зъ 50 повозокъ парокбнныхъ и однокбнокъ
съ голоблями и дугою, що заразъ нагадали менъ
нашихъ биковинъскихъ караповъ съ ихъ вбзками.
Возники, переважно карапы съ рыжими бородами,
одягненій всѣ одностайно въ цвратовій капелюхи
съ вузонъкими крысами а широкими днами та въ
сній суконній кафтаны съ широкими, ажъ по кост-
ки довгими полами. Конъ у нихъ по большої ча-
сти дуже гарній и быстрій, але повозки такій ву-
зонъкій, що на однокбнцѣ заживнѣйшій чоловѣкъ
ледво примѣтитоя, а сидженя такій плыткій, що
при кождой ъездѣ на поворотахъ не трудно выле-
тѣти на землю.

Я сѣвъ у повозку и казавъ себе завести въ Одеску гостиницю. Спершу поѣхали мы Безаковскою улицею, а оттакъ повернули на Бибиковскій бульваръ (або бульварну улицю). При выѣздѣ зъ Безаковской на бульварну улицю взносятся на горбѣ гарна статуа зъ бронзу гр. Бобринского на гранитовомъ пѣdestали, поставлена 1872 р. за услуги, якій онъ отдавъ цукроварному промыслови. Замѣсть напису, що бувъ зробленый зъ золотыхъ буквъ, остався вже лише пустий складъ!

природной союзъ. Вже та обставина, что щедрость польска на залитый Сегединъ не дозвала реванжу и на торбчу познь въ Галичинъ, и на погорълу Городенку, и на Гродно, повинна була нашихъ судьдовъ напутати на пересвѣдченіе, что потомки Гунновъ суть зручными егоястами. На щастье, чувство славянскости починае будитись нынѣ бодай у закордонныхъ Поляковъ и оно ценою выйде на хосенъ народови польскому.

Справы Болгарский.

Въ первої хвили, коли лиши вибухла ворохобна въ Вѣхднѣй Румеліи, могло вдаватися, що такъ надзвычайно смѣле выступленіе князя болгарскаго стоить конче въ певной звязи съ альянсами монарховъ въ Скерневицяхъ и Кромерижи и що рухъ болгарскій есть лиши першимъ знакомъ до дальншого разбору Туреччини. Справа та представлялась бы такъ ще и нынѣ, якъ-бы не то, що вѣдь всѣхъ сторонъ надходить вѣсти, що кабинеты державъ збетали несподѣвано заскоченій ворохобнею въ Вѣхднѣй Румеліи. Найважнѣйшимъ въ сїй справѣ суть голосы державъ подпавшихъ угоду берлинську; всѣ они годятся въ тѣмъ, що кн. Александръ поступивъ себѣ незаконно, коли выступивъ съ воинною помочею на засыпъ румелійскаго провизоричнаго комитету управляющаго. Найважнѣйшимъ есть въ сїй справѣ голосъ Россіи, котра отъ самого початку самостойности князївства болгарскаго нимъ опѣкувалася и мала тутъ наибольшій впївъ. Надйшовшій въ послѣднїхъ днїахъ вѣсти въ Петербурга вдаются доказувати, що и тамъ не сподѣвалися такои скорои змїни ситуаціи на балканскомъ пдвъостровѣ. Россія, якъ кажуть, не годится съ самовольнымъ поступленіемъ кн. Александра и готова навѣть жадати его дегранізаціи. Подобно-жъ доносить „Соггрес. Hawas“. Найновѣйшій вѣсти, каже она, потверджаютъ, що кн. болгарскій Александръ дѣлавъ на власну руку и противъ волї Россіи, улягаючи лишь напоромъ публичного мнїння въ Болгаріи. Въ дивномъ контрастѣ съ повышими вѣстями стоитъ однакожъ вѣсть, що Россія думавъ скликати межинародну конференцію и предложити її признанье фактичнаго стану рѣчей. Ще дивнѣйше выдається цѣла справа, коли розважимо, яке становище заняла пдвъофиціальна и неофиціальна Россія. Россійска праса майже безъ выемки повитала съ великою радостею новый станъ рѣчей въ Румеліи и лишь деякій пдвъофиціальний газеты позволили себѣ высказати певну обаву о наслѣдки ворохобнї. „Нов. Время“ каже навѣть: „Критикувати, чи можна допустити доконаного вже дѣла або нѣ, вже запознано и вмѣшаньесь державъ не може вже на справѣ нѣчого змїнити“. Загальнѣ мнїннѣ въ Россіи есть, що подѣлъ Туреччини умовлено на вѣздахъ въ Скерневицяхъ и Кромерижи и россійска суспольність спѣшила съ помочею для Болгаръ. Зъ Румуніи доносять вже о перевадѣ численныхъ официрбъ и добровольцївъ россійскихъ — хочъ можна на разъ припустити, що то суть Болгаре, котри доси служили въ россійскому войску — а въ Петербурга доносять, що тамъ вбираються складки на утвореніе рос-

Що тамъ звиралася складки на утвореніе россійско-болгарского отдѣлу. Такъ отже проявилась въ Россіи два направлія поглядовъ: одинъ неофиціяльный, що ставъ рѣшучо по сторонѣ Болгаръ и готовъ имъ нести помочь, а другій офиціяльный, который хотѣвъ-бы держатись угоды берл. и ити спольно съ другими державами, але и въ другои стороны подъ напоромъ публичного мнѣння хотѣвъ-бы погодитись съ фактичнымъ становъ рѣчей. Цѣкавѣ въ сїй мѣрѣ суть погляды въ россійскихъ кругахъ правительственныхъ. Тамъ не конче любять князя Батенберга и може радо видѣли бы, що бы его усунено, але въ другои стороны знову такъ розумують: Удержати *status quo ante* вже недасться, бо коли-бъ Туреччина побѣдила и пригнетла ворохобню, то царь не мѣгъ-бы выдержати подъ могучимъ напоромъ публичного мнѣння и мусѣвъ-бы прйтти въ помочь единовѣрнымъ племенникамъ. Наколи-бы же ворохобня выпала въ користь Болгаръ, то положеніе Туреччини було-бы ще гбрше, бо всѣ другій державы на балканскомъ півостровѣ выступили-бы рѣшучо съ своими претенсіями. Для доповненія погляду Россіи на теперѣшну справу болгарску мусимо подати ще вѣсть, подану черезъ „N. fr. Presse“ на подставѣ разговору *ви* кореспондента въ Парижи съ одnymъ высокимъ достойникомъ россійскимъ. Достойникъ сей сказавъ: „Вѣсть о томъ, що сталося въ Пловдивѣ (Филиппополі) такъ само вдинувала министра Гирса якъ и цѣлый свѣтъ. Для Россіи суть посла него непожалани всякий ком-

Россії суть посля него непожадані всяки комплікації. Всemu, що сталося, виноватий кн. Александръ, который хотѣвъ-бы бути другимъ Наполеономъ I... Державы имовѣрно сполучатся, щобы въ доровѣ дипломатичной попирати реклямаціи Туреччини". Цѣля погляду сего достойника цѣла справа буде залагоджена въ доровѣ дипломатичной. Не мало характеристичнимъ есть такожъ, якъ „Нов. Время" старається доказувати певну звязь ворохобнѣ въ Румеліи съ справою анексія Босніи и Герцеговини. Газета ся каже: „Певно, що такъ сполученіе Румеліи съ Болгарію якъ и анексія Босніи и Герцеговини черезъ Австрію не були въ Кромерижки предметомъ формальної угоды мѣжъ Австрією и Россією. Коли однакожъ дѣсарь

Францъ Йосифъ передъ колькома днями ста-
нувъ въ Бродѣ на земли боснійской, нѣкто не
сумнівался, що фактъ сей збутавъ въ певній
звязи съ анексію Боснії и Герцеговини.
Що-жъ було-бы дивного, наколи-бъ можність
збрдання угоды берлинської підъ тымъ взгля-
домъ творила рівно силну підставу до наруше-
ння вгаданої угоды и въ справѣ роздѣленого на
три часті народу болгарскаго*. Ще яснійше го-
ворять „Петерб. Вѣдом.“, коли кажуть, що сходъ
прокламовання сполучення Румелії съ Болгарією
съ отвѣдинами цѣсаря Францъ Йосифа въ Бро-
дѣ боснійскомъ не есть рѣчею случаю. Такъ
отже понимаютъ поки що справу болгарску въ
Россії. Приглянемо-жъ ся теперъ, якъ относит-
ся до неї австрійска монархія.

Приключения въ Румеліи захопили такъ само несподѣвано и австрійско-угорскe правительство. Якъ оно глядитъ на болгарску справу, не можна ще нынѣ внати; то лишь можна на певно сказати, что ворохобня въ Румеліи для австрійско-угорскego правительства есть дуже не на руку вже разъ для того, что и Австрія належить до тыхъ державъ, що под-писали угоду берлинську, а потому для того, що несподѣвана и нагла змѣна ситуаціи на балканськомъ побѣостровѣ дотыкає бевпосеред-но интересовъ австрійско-угорской державы. Що змѣна та дѣткнула дуже немило Австрію, можна-бы вносити хоть-бы вже зъ того, що пише „Fremdenblatt“. Органъ сей министерства дѣлъ заграничныхъ высказуєся дуже непри-хильно для нового руху болгарского а посту-позанье кн. Александра называє просто „тяж-кою образою межинародного права“. котрои Европа „нѣякъ не може удробити“. Ще острій-ше выступивъ „Pester Lloyd“, органъ, который въ справахъ заграничныхъ має въ австрійско-угорской державѣ велике значеніе. „Чи кн. Батенбергъ — такъ пытає згаданий органъ — думав подати руку ворохобникамъ и хоче вра-дою добитись каріеры? Чи наслѣдникъ ста-рого книжного роду нѣмецкого хоче свой герой напіятнувати врадою стану?... Зъ вѣденськихъ круговъ дипломатичныхъ доходять знову слѣ-дуючї вѣсти: Догады, будьто-бы князь бол-гарскій за порозумнѣніемъ съ другими держа-вами отважився на такъ рѣшучій крокъ обез-силить скоро выступленье въ свій справѣ са-мыхъ же державъ. Державы подпісавши бер-линську угоду признаютъ безъ сумнѣву, що приключения въ Всѣднѣй Румеліи и Болгаріи нарушили берлинську угоду и кабинеты на нихъ нѣколи не вгодятся. Що князь болгар-скій не найде вже въ горы прощеня за свою акцію, есть бѣльше якъ певнымъ, въ против-нѣмъ бо случаю були-бы державы взяли на себе обовязокъ повздержати посля сильъ своїхъ енергичнїхъ кроки Порты; въ будучности одна-кожъ покажеся, що жадна въ державѣ не взя-ла на себе такого обовязку. Такъ само не будуть державы зовсѣмъ на те зважати, коли-бы хто хотѣвъ берлинську угоду въ той спо-собѣ пояснити, що турецкїй войска посля уго-ды берлинської не мають права мѣшатися, а Порты скоро переконаються, що ви право до на-сильного згнетеня революції найде всюди без-взглядне оправданье и то навѣть безвзглядно на ту евентуальнѣсть, яка могла бъ вийти въ збройного вмѣшання въ справу Всѣднїй Ру-меліи. Такїй то отже отнесини стрѣтила спра-ва болгарска въ австрійско-угорской монархіи.

Подобно якъ въ Австріи такъ такожъ и въ Нѣмеччинѣ суть сего переконаня, що кн. Александръ поступивъ собѣ безъ згоды и при-
зволеня державъ европейскихъ, а „Nordd. Allg.
Ztg.“каже, що сполученіе Румеліи съ Булга-
рію значило бы усуненіе берлинської угоды,
въ котрой всѣ державы суть интересованій.
Сей спольниый интересъ державъ каже якъ
разъ надѣятися, що тѣ-жъ державы залагодять
кризу въ способъ угодовий. „Kreuzztg.“ назы-
ває поступованье кн. Александра грубымъ вбр-
ваньемъ берлинської угоды и каже, що всѣ
три цѣсарства певно поступованя сего не по-
хвалятъ.

Зъ Англіи нема ще докладныхъ вѣстей, бо цѣлый кабинетъ и майже вся дипломатія выѣхала въ Лондону. Англійска праса приняла досыть холодно вѣсть о ворохобни въ Болгаріи. Одна лишь „Daily News“ похваляє рухъ болгарскій. Другій газеты стараются доказувати, що приключения въ Румеліи здалися выкликаніемъ въгодою державъ на вѣздѣ кромерискомъ — поглядъ очевидно хибный. „Daily Telegraph“ доказауе, що справа болгарска належи гъ вже теперь до тыхъ, котрій не дадутся вмѣнити.

щобы справу полагодити. Доси ще не ввѣстно нѣчого, якъ постановила Туреччина поступити; "Тигціє" доносить лишь, що грбзний подѣлъ въ Румеліи вмусятъ Порту до интервенція. Порта сповнить свїй обовязокъ рѣзвно енергично якъ и съ умѣркованьемъ. Мимо того, що Туреччина могла бы до 8 днївъ пригнести цѣлу ворохобню, она доси не предприняла жадного кро-ку. Може бути, що Порта виїдькує кроку въ стороны державъ підписавшихъ угоду берлинь-ску. Зъ Константинополя доносять, що тамъ, отколи вибухла революція въ Румеліи, отбува-ються майже бевъ перерви нарады министровъ; що день есть по колъка васѣдаиль, однакожъ доси не ухвалено ще нѣчого позитивного.

далися доси почуты о ворохобни иъ Венгрии
Румеліи и о поступованю кн. Александра, прійдемо до переконання, що ворохобни дійшли
взбухла безъ вѣдомости державъ, що відмеживши
Нѣмеччину не знали вовсімъ нѣчого въ тихъ
що приготовувсь по обохъ сторонахъ Балканъ
Кн. Александръ выступивъ на власну руку
и певно лише підъ напоромъ публичнаго опи-
ніи, знаючи добре, що нѣчого не має до стра-
Болгаре дѣлали такожъ на власну руку, і
тѣмъ поучав „Voix de la Macédoine“, орган
македонського комитету виконавчого. Газета
вже 15 с. м. такъ писала: „При теперішніхъ
положеніи въ Европѣ, сердъ зо-
литичныхъ обставинъ, въ якихъ находиться
теперь Россія, ледве чи можна сознаніемъ
щоби правительства великихъ державъ рѣши-
лися залагодити наші справедливій жаданія що
до Македонії. (То само треба розумѣти і въ
Румелії.) Россія, котрої помочь въ свій цілі
була-бы такъ потрѣбна, не толькъ на ново го-
бовявалася въ Кромеріжи поступати вг҃дно ей
вйті съ Туреччиною въ яку угоду, щоби
мати союзника противъ Англіи... Въ виду
того не позбстає намъ нѣчого, якъ самими
старатися о освобожденіе Македонії. (Трой-
всюды той самъ дѣлавъ.) До сего суть дѣ-
хобнѣ. На кождый случай повинна-бы ин-
ціятива вйті отъ князѣства болгарскога.
Идуши мирною дорогою, могло бы лишь кн.
вѣщество болгарске завоевати Порту, щоби она
виконала въ Македонії постановы берлинської
угоды. Коли же прійшло-бы пойти другою
дорогою, ведуюю певнѣйше до цѣли, то въ-
виненъ кождый Болгаринъ, чи бнъ въ кн.
вѣщества, чи зъ Румеліи або Македонії, вин-
участъ всякимъ для него можливымъ спо-
бомъ“. Якъ бачимо, Румелія и кн. Алексан-
деръ выбрали другу дорогу, а куды нею вий-
дуть, покаже вже найближша будучность.

ДОПИСИ.

Въ-подъ Струи

Зъ-Подъ Сtryя.
(Одна перлинка нашои автономіи.) Громада
Граббвцъ выбрала собѣ раду громадску. При
выборѣ вѣйта 8 голосовъ упало на п. Тимчы,
а 4 на давнаго вѣйта п. Олѣйника. Правы
борахъ до рады державной першій въ ~~наг~~
отдавъ свой голосъ на п. Ковальскаго, другъ
на контрѣ-кандидата. Зъ той причины гра-
дяне постановили не выбрать на будущѣй
томъ п. Олѣйника.

Побиты мальконтенты идут на порт
до Стрыя. До кого ходили, и яка була та
рада, се тайна вѣмъ вѣдома, — досыть,
коли повернули, въ якійсь часъ згинул
акты выборчї, мовь бы пôдъ землю пр
валися. Въ такихъ обставинахъ ц. к. стар
ство було змушено розписати новї выборы.
Знищенье актovъ выборчихъ есть рѣчею кары
достойною, — слѣдство однакожъ доси яко
не переведено.

Зъ Станиславова.

(Руско-народный театръ.) Ось трекъ въ
дѣль гостить у насъ руско-народный театръ
подъ зарядомъ Бибера и Гриневецкого.
Гостеви нашему ради мы дуже, разъ, що и
въ нашомъ кутѣ взвенѣли голоснѣйше руское
слово и руска пѣсня, а по друге, що театръ
пп. Бибера и Гриневецкого регабилитуи
руску драматичну музу, котру трупа п. Бы-
чиньского, що гостила туть недавно, предста-
вила въ дуже некористномъ свѣтлѣ. Поминаямо
фактъ, що п. Бачиньскій въ часѣ своего мѣ-
сячного пребыванія у насъ дѣлъ ледви три чи чо-
тыри руския представленія, але сего годѣ ви
простиги, що передъ интелигенту публикѣ

выводивъ штуки, въ когрыхъ пяиценье стоять на першомъ плянѣ. Слава Богу, мы вже ступили давно за порогъ драматичныхъ абсурдъвъ, декорованныхъ горѣвкою и грубымъ дѣтепомъ. Коли театръ хоче стояти на ровеси нынѣщныхъ вымогъ и коли мав ублагодарить амфитеатръ, то треба иного понята штуки и иного понятия репертуару. До того лучашъ Бачиньскій лѣпши штуки польскіи съ горшаками рускими на одинъ вечеръ и черезъ то польская публика только мистификувалась о вартости русской драматичной штуки, разумѣяся, изъ некористъ. Доперва товариство ип. Биберовицкій и Гриневецкого выратувало нашу славу. Не довелось намъ вправдѣ бути на всѣхъ представленяхъ сего товариства, але и въ того, що мы видѣли, можемо заключати, що наші артисты и артистки сповняють свою трудну задачу съвѣтно и славно. Доси бачили мы на сценѣ: „Чорного Матвѣя“, „Молоду въ Бенсії“, „Дзвоны корневильскіи“, „Нового Дворника“, „Щельменка-наймита“, „Яроволка“, „Тата на варучинахъ“, „Довбуша“ и др. Всѣ штуки подобалисн выбачливой публицѣ вѣщущи. Тишина на сценѣ, артисты все добрѣ подготовлены, якъ подъ взглѣдомъ розумѣння такъ и меморованя своихъ ролей. Они правляются глубокимъ пересвѣдченіемъ о важности сценичного артизму и свидомостею, що на сценѣ пульсуетъ одна въ головѣ нѣйшихъ артерій національного нашего життя. Вадрцевою грою отзначаются якъ завсіди ип. Гриневецкій, Янковскій, Биберовиць, іп.

вже друкується въ печати товариства именем Шевченка. Иль якъ не информовано, новий тобд „Календарь“ цілкомъю своего змѣсту и илюстраціи не перевинуть вѣт дотичервній календаръ „Просвѣти“.

„Письма Антонія Любича Могильницкого“ лежать вже передъ вами въ видѣ спорю книжки (214 сторінъ), виданої въ Бібліотеці Зорії. Въ книжцѣ тобд зображеніе, здається, все, що написано пок. Ант. Могильницкимъ въ прозою въ рускому языцѣ, а кромѣ того поміщене що въ переводѣ въ польського его одну політичну Бесѣду въздѣшенну въ вѣденській радѣ державній та одній листъ, въ котрому поетъ гумористично разказує про пригоду о. Жегаловиця ст. конгресу. Въ польському оригиналѣ поміщена промова пок. (А. Могильницкого до С. Вел. імператора въ Майданѣ (коло Станиславова) 1851 року. До книжки доставлена надінка въ важливій статті п. Ом. Партишкію: „Літературна дѣяльність Антона Любича Могильницкого“. Богато тамъ здоровыхъ, розумившихъ гадокъ!

— „Байда, князь Вышневецкий“, українська драма въ 5 дѣїхъ П. Куліша, вийшла сего року въ Петербурзѣ. „Кіевская Старина“ за вересень сего року помістила рецензію толд драмы, написану А. Степановичемъ. Змѣст драмы взятый въ житія і дѣяльноти Дмитрия Вышневецкого, звѣстного въ нашій народній поезії підъ іменемъ „Байда“, въ житія і дѣяльноти Ганжи Андабера, представника сб҃рої козацької маси въ XVI століттї, звѣстного майже лише въ народныхъ пісень. Рецензентъ що до самой рѣчи бачить въ драмѣ доволѣ невѣрности въ пониманію добы історичнїхъ, якъ такожъ невѣрныхъ фактівъ і захоронізмівъ, а що до языка, богато чудацкіхъ і кованыхъ слівъ. Тенденція сей историчной драмы Куліша та сама, що въ его „Історії возоєдання Русі“. Рецензентъ дѣлиться съ читателями вѣстю, що Кулішъ написавъ больше подобныхъ драмъ историчнїхъ.

— Слово о поэзії Ігоревомъ. Перетлумачивъ на сего часу насліку мову К. В. Шевченковскій. Єзбуга 1885. На памятку 50-лѣтнаго ювілею все-свѣтнїхъ (університету) святого Володимира бѣль кандидата тої-жъ все-свѣтнїхъ, Каленика Шевченковскаго. — Авторъ, п. К. Шевченковскій, великий знатокъ мало-русской мовы (выдавъ частину словарскаго матеріалу нашого языка) и для того власне, що займався збиральничь слівъ, богато вѣжъ знаетъ і кождому слову, жіючому въ устахъ людей нашої народності признає право горожанства и до письменной литературы, — для того, кажемо, въ самъ заголовокъ своїхъ праць віддавъ такі слова, якъ: „перетлумачивъ“, „насліку“ (замѣсть „переклавъ“, „нашу“). Загаль укранинськихъ писателей нынѣ вже далеко больше уважає на чистоту и однотайності нашого літературного языка, але що суть одниниць, що любуются въ рѣдко уживанихъ словахъ провинціальнихъ або кованыхъ і волять ихъ, якъ слова загально уживаний. Ми съсмо противъ того. Чому не скажу?

КОНТОРА ВЫМЪНЫ акційного Банку Гипотечного

Ц. К. управ. галиц.

ВСІ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ
подъ найпріступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнї и
5% Листы Гипотечнї преміований
которъ після закона въ дні 2 Липня 1868 (Днів. з. д. XXXVIII. ч. 93) и найвишої постановы въ дні 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщування капиталовъ фондовъ, пущильныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадії

можна въ сїй Конторѣ получить.

(до вилосования съ 10% премію т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученія въ провинції виконуються безъ проволоки по курсу днівнімъ, не числячи нѣякої провізії.

11 10
лосовъ зр.

Тягненіе на другій мѣсяць
лосы красної выставы по 1 зр.

Головна выгана вартости

зр. 100.000

якъ такожъ 20.000 зр. 10.000 зр. 5.000 зр. и т. д. 4.000 выганныхъ

Администрація краевої лотерії выставової въ Будапештѣ у Андрасого ч. 4.

НОВООТКРЫТА ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА ВЪ СТАНИСЛАВОВЪ,

поручас Всечестному Духовенству, славетнымъ громадамъ, церковнымъ комитетамъ и Высокоповажнѣмъ

Публицѣ богатый выбѣръ:

матерій церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарѣвъ, балдахиновъ, хоруговъ, флагъ, плащеници, образъ малеваныхъ на блескъ и полотнѣ, до иконостасій, престолъвъ и на стѣны церковнѣ; блатарики або образы процесіональны; хрестовъ напрестольныхъ, ручныхъ и процесіональныхъ; хрестовъ желѣзныхъ на гробы и полевыть, Евангелій, патріцій, чашъ, ампулкъ, дарохранительницъ, дароносницъ, хлѣбницъ до Всенощного, кадильница, поликандровъ (паковъ), подсвѣтчики (лѣхтарѣ), канделябръ, лампница, свѣтла церковного, дивановъ, цвѣтѣвъ и проч.

Великій складъ товаровъ срѣбныхъ зъ хинського срѣбла, а именно:

Лыжки, вилки, ножѣ столовій и десертовій, лыжочки до чаю и кавы, чайники, цукорнички, тацки, коробки на масло и сыръ, заставы столовій на овочѣ и тѣста, лѣхтарѣ, канделы, лабри столовій и проч.

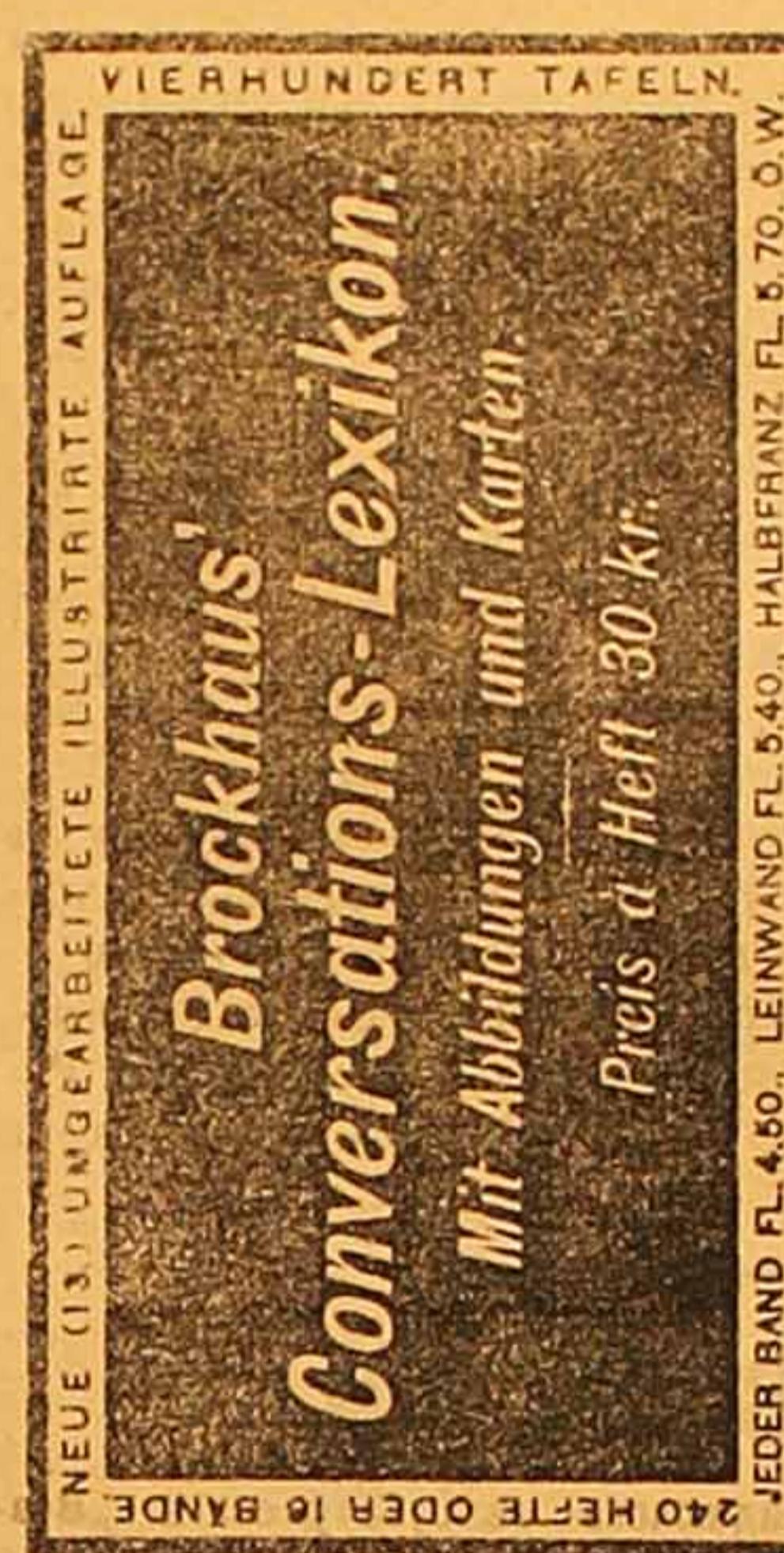
1219

по найдешевшихъ цѣнахъ

Всѣ замовленія въ вартости 100 зр. высылається франко.

Цѣники въ рукомѣль языцѣ высылается на жаданіе отворотно поштою даромъ.

Опакованіе даромъ.

ФОРМУЛЯРЪ

на фасію зъ приходскихъ доходовъ
появили ся зъ друку въ рускому языцѣ після взорвії
львівской греко-катол. митрополитальної консисторії.

Комплектный примѣрникъ, складаючій ся зъ головного
аркуша въ трѣхъ екземпляряхъ и всѣхъ дотичныхъ прилоговъ
зъ поясненіемъ, коштує

40 кр. съ пер. почт. 45 кр.

Замовляти належить підъ адресою: К. Беднарскій
у Львовѣ улица Академічна нръ 8.

Ц. К. придворна лікарня дзвоновъ П. ГІЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадѣ

поручас до замовленія дзвоновъ и гармоничнѣ
складъ всіхъ величнїхъ и
голосу. За напередъ означеній
голосъ звучить звонъ якъ звонъ
якого дзвона, якъ такожъ
за найбѣльшій мостъ гвардії
Монтозиї зъ дзвональю при способлѣніи
на спосіб упра. Съ голо
вами зъ нованого звону.
Черезъ се монтованіе
можна величніми звонами
дуже легко дзвонити и ма
жна ихъ колько буде раз
вѣрь обернуты такъ, що
серце бѣ зажимдъ ри
зовъ въ вишно мѣсто, черезъ
поручасія до замовленія
дзвональю и гармоничнѣ
складъ всіхъ величнїхъ и
голосу. За напередъ означеній
голосъ звучить звонъ якъ звонъ
якого дзвона, якъ такожъ
за найбѣльшій мостъ гвардії
Монтозиї зъ дзвональю при способлѣніи
на спосіб упра. Съ голо
вами зъ нованого звону.
Черезъ се монтованіе
можна величніми звонами
дуже легко дзвонити и ма
жна ихъ колько буде раз
вѣрь обернуты такъ, що
серце бѣ зажимдъ ри
зовъ въ вишно мѣсто, черезъ
поручасія до замовленія
дзвональю и гармоничнѣ
складъ всіхъ величнїхъ и
голосу. За напередъ означеній
голосъ звучить звонъ якъ звонъ
якого дзвона, якъ такожъ
за найбѣльшій мостъ гвардії
Монтозиї зъ дзвональю при способлѣніи
на спосіб упра. Съ голо
вами зъ нованого звону.
Черезъ се монтованіе
можна величніми звонами
дуже легко дзвонити и ма
жна ихъ колько буде раз
вѣрь обернуты такъ, що
серце бѣ зажимдъ ри
зовъ въ вишно мѣсто, черезъ
поручасія до замовленія
дзвональю и гармоничнѣ
складъ всіхъ величнїхъ и
голосу. За напередъ означеній
голосъ звучить звонъ якъ звонъ
якого дзвона, якъ такожъ
за найбѣльшій мостъ гвардії
Монтозиї зъ дзвональю при способлѣніи
на спосіб упра. Съ голо
вами зъ нованого звону.
Черезъ се монтованіе
можна величніми звонами
дуже легко дзвонити и ма
жна ихъ колько буде раз
вѣрь обернуты такъ, що
серце бѣ зажимдъ ри
зовъ въ вишно мѣсто, черезъ
поручасія до замовленія
дзвональю и гармоничнѣ
складъ всіхъ величнїхъ и
голосу. За напередъ означеній
голосъ звучить звонъ якъ звонъ
якого дзвона, якъ такожъ
за найбѣльшій мостъ гвардії
Монтозиї зъ дзвональю при способлѣніи
на спосіб упра. Съ голо
вами зъ нованого звону.
Черезъ се монтованіе
можна величніми звонами
дуже легко дзвонити и ма
жна ихъ колько буде раз
вѣрь обернуты такъ, що
серце бѣ зажимдъ ри
зовъ въ вишно мѣсто, черезъ
поручасія до замовленія
дзвональю и гармоничнѣ
складъ всіхъ величнїхъ и
голосу. За напередъ означеній
голосъ звучить звонъ якъ звонъ
якого дзвона, якъ такожъ
за найбѣльшій мостъ гвардії
Монтозиї зъ дзвональю при способлѣніи
на спосіб упра. Съ голо
вами зъ нованого звону.
Черезъ се монтованіе
можна величніми звонами
дуже легко дзвонити и ма
жна ихъ колько буде раз
вѣрь обернуты такъ, що
серце бѣ зажимдъ ри
зовъ въ вишно мѣсто, черезъ
поручасія до замовленія
дзвональю и гармоничнѣ
складъ всіхъ величнїхъ и
голосу. За напередъ означеній
голосъ звучить звонъ якъ звонъ
якого дзвона, якъ такожъ
за найбѣльшій мостъ гвардії
Монтозиї зъ дзвональю при способлѣніи
на спосіб упра. Съ голо
вами зъ нованого звону.
Черезъ се монтованіе
можна величніми звонами
дуже легко дзвонити и ма
жна ихъ колько буде раз
вѣрь обернуты такъ, що
серце бѣ зажимдъ ри
зовъ въ вишно мѣсто, черезъ
поручасія до замовленія
дзвональю и гармоничнѣ
складъ всіхъ величнїхъ и
голосу. За напередъ означеній
голосъ звучить звонъ якъ звонъ
якого дзвона, якъ такожъ
за найбѣльшій мостъ гвардії
Монтозиї зъ дзвональю при способлѣніи
на спосіб упра. Съ голо
вами зъ нованого звону.
Черезъ се монтованіе
можна величніми звонами
дуже легко дзвонити и ма
жна ихъ колько буде раз
вѣрь обернуты такъ, що
серце бѣ зажимдъ ри
зовъ въ вишно мѣсто, черезъ
поручасія до замовленія
дзвональю и гармоничнѣ
складъ всіхъ величнїхъ и
голосу. За напередъ означеній
голосъ звучить звонъ якъ звонъ
якого дзвона, якъ такожъ
за найбѣльшій мостъ гвардії
Монтозиї зъ дзвональю при способлѣніи
на спосіб упра. Съ голо
вами зъ нованого звону.
Черезъ се монтованіе
можна величніми звонами
дуже легко дзвонити и ма
жна ихъ колько буде раз
вѣрь обернуты такъ, що
серце бѣ зажимдъ ри
зовъ въ вишно мѣсто, черезъ
поручасія до замовленія
дзвональю и гармоничнѣ
складъ всіхъ величнїхъ и
голосу. За напередъ означеній
голосъ звучить звонъ якъ звонъ
якого дзвона, якъ такожъ
за найбѣльшій мостъ гвардії
Монтозиї зъ дзвональю при способлѣніи
на спосіб упра. Съ голо
вами зъ нованого звону.
Черезъ се монтованіе
можна величніми звонами
дуже легко дзвонити и ма
жна ихъ колько буде раз
вѣрь обернуты такъ, що
серце бѣ зажимдъ ри
зовъ въ вишно мѣсто, черезъ
поручасія до замовленія
дзвональю и гармоничнѣ
складъ всіхъ величнїхъ и
голосу. За напередъ означеній
голосъ звучить звонъ якъ звонъ
якого дзвона, якъ такожъ
за найбѣльшій мостъ гвардії
Монтозиї зъ дзвональю при способлѣніи
на спосіб упра. Съ голо
вами зъ нованого звону.
Черезъ се монтованіе
можна величніми звонами
дуже легко дзвонити и ма
жна ихъ колько буде раз
вѣрь обернуты такъ, що
серце бѣ зажимдъ ри
зовъ въ вишно мѣсто, черезъ
поручасія до замовленія
дзвональю и гармоничнѣ
складъ всіхъ величнїхъ и
голосу. За напередъ означеній
голосъ звучить звонъ якъ звонъ
якого дзвона, якъ такожъ
за найбѣльшій мостъ гвардії
Монтозиї зъ дзвональю при способлѣніи
на спосіб упра. Съ голо
вами зъ нованого звону.
Черезъ се монтованіе
можна величніми звонами
дуже легко дзвонити и ма
жна ихъ колько буде раз
вѣрь обернуты такъ, що
серце бѣ зажимдъ ри
зовъ въ вишно мѣсто, черезъ
поручасія до замовленія
дзвональю и гармоничнѣ
складъ всіхъ величнїхъ и
голосу. За напередъ означеній
голосъ звучить звонъ якъ звонъ
якого дзвона, якъ такожъ
за найбѣльшій мостъ гвардії
Монтозиї зъ дзвональю при способлѣніи
на спосіб упра. Съ голо
вами зъ нованого звону.
Черезъ се монтованіе
можна величніми звонами
дуже легко дзвонити и ма
жна ихъ колько буде раз
вѣрь обернуты такъ, що
серце бѣ зажимдъ ри
зовъ въ вишно мѣсто, черезъ
поручасія до замовленія
дзвональю и гармоничнѣ
складъ всіхъ величнїхъ и
голосу. За напередъ означеній
голосъ звучить звонъ якъ звонъ
якого дзвона, якъ такожъ
за найбѣльшій мостъ гвардії
Монтозиї зъ дзвональю при способлѣніи
на спосіб упра. Съ голо
вами зъ нованого звону.
Черезъ се монтованіе
можна величніми звонами
дуже легко дзвонити и ма
жна ихъ колько буде раз
вѣрь обернуты такъ, що
серце бѣ зажимдъ ри
зовъ въ вишно мѣсто, черезъ
поручасія до замовленія
дзвональю и гармоничнѣ
складъ всіхъ величнїхъ и
голосу. За напередъ означеній
голосъ звучить звонъ якъ звонъ
якого дзвона, якъ такожъ
за найбѣльшій мостъ гвардії
Монтозиї зъ дзвональю при способлѣніи
на спосіб упра. Съ голо
вами зъ нованого звону.
Черезъ се монтованіе
можна величніми звонами<br